

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

25. september 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 338/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 338/02	Sag C-64/23 P: Appel iværksat den 7. februar 2023 af Neoperl AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 7. december 2022 i sag T-487/21 — Neoperl AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	2
2023/C 338/03	Sag C-114/23, Sapira: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 27. februar 2023 — straffesag mod KB	2
2023/C 338/04	Sag C-115/23, Jurckow: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 27. februar 2023 — straffesag mod RZ	3
2023/C 338/05	Sag C-132/23, Kosieski: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 6. marts 2023 — straffesag mod AN	3
2023/C 338/06	Sag C-160/23, Oczka: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15. marts 2023 — straffesag mod CG	4

2023/C 338/07	Sag C- 256/23, ECHA: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg (Tyskland) den 20. april 2023 — Det Europæiske Kemikalieagentur mod Hallertauer Hopfenveredelungsges. m.b.H.	5
2023/C 338/08	Sag C-290/23, ECHA: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tyskland) den 8. maj 2023 — Det Europæiske Kemikalieagentur mod B. GmbH	5
2023/C 338/09	Sag C-320/23, Bundesarbeitskammer: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 24. maj 2023 — DocLX Travel Events GmbH mod Bundesarbeitskammer	6
2023/C 338/10	Sag C-330/23, Aldi Süd: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. maj 2023 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mod Aldi Süd Dienstleistungs-SE & Co. OHG	7
2023/C 338/11	Sag C-349/23, Zetschek: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 6. juni 2023 — HB mod Forbundsrepublikken Tyskland	7
2023/C 338/12	Sag C-350/23, Agrarmarkt Austria: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. juni 2023 — Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria	8
2023/C 338/13	Sag C-386/23: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. juni 2023 — Novel Nutriology GmbH mod Verband Sozialer Wettbewerb e.V.	9
2023/C 338/14	Sag C-390/23, Rzecznik Finansowy: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 27. juni 2023 — Rzecznik Finansowy	10
2023/C 338/15	Sag C-414/23, Metsä Fibre: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin hallinto-oikeus (Finland) den 6. juli 2023 — Metsä Fibre Oy	11
2023/C 338/16	Sag C-417/23, Slagelse Almennyttige Boligselskab — Afdeling Schackenborgvænge: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 6. juli 2023, Slagelse Almennyttige Boligselskab — Afdeling Schackenborgvænge, XM, ZQ, FZ, DL, WS, JI, PB, VT, YB, TJ og RK mod MV, EH, LI, AQ, LO og Social-, Bolig- og Ældreministeriet	11
2023/C 338/17	Sag C-460/23, Kinshasa: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bologna (Italien) den 21. juli 2023 — straffesag mod OB	12
2023/C 338/18	Sag C-505/23: Sag anlagt den 8. august 2023 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	13
2023/C 338/19	Sag C-512/23: Sag anlagt den 8. august 2023 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	14
2023/C 338/20	Sag C-519/23: Sag anlagt den 10. august 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	15

Retten

2023/C 338/21	Sag T-215/21: Rettens dom af 26. juli 2023 — SMA Mineral mod Kommissionen (Miljø – direktiv 2003/87/EF – system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter – anlæg, der anvender et mellemprodukt, som er omfattet af et produktbenchmark – afvisning af dataene for gratistildeling til dette anlæg – åbenbart urigtige skøn)	17
---------------	---	----

2023/C 338/22	Sag T-244/21: Rettens dom af 26. juli 2023 — Luossavaara-Kiirunavaara mod Kommissionen (Miljø – direktiv 2003/87/EF – system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter – anlæg, der fremstiller et produkt, som ikke er omfattet af et produktbenchmark – ingen direkte substituerbarhed mellem produkterne – afvisning af data for gratistildelingen til disse anlæg – begrundelsespligt – åbenbart urigtige skøn – ligebehandling – rettidig omhu – Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser – ulovlighedsindsigelse)	17
2023/C 338/23	Sag T-269/21: Rettens dom af 26. juli 2023 — Arctic Paper Grycksbo mod Kommissionen (Miljø – direktiv 2003/87/EF – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – nationale gennemførelsesforanstaltninger – foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter – afgørelse om at udelukke et anlæg, der udelukkende anvender biomasse – forpligtelse til at udvise omhu – ret til at blive hørt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – ligebehandling – berettiget forventning – ulovlighedsindsigelse – punkt 1 i bilag I til direktiv 2003/87)	18
2023/C 338/24	Sag T-109/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Schneider mod EUIPO — Frutaria Innovation (frutania) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket frutania – det ældre EU-figurmærke Frutaria – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	19
2023/C 338/25	Sag T-243/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Pshonka mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	19
2023/C 338/26	Sag T-244/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Pshonka mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	20
2023/C 338/27	Sag T-315/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Yayla Türk mod EUIPO — Marmara Import-Export (Sütat) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Sütat – absolut ugyldighedsgrund – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – retten til at blive hørt]	21
2023/C 338/28	Sag T-434/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Topas mod EUIPO — Tarczyński (VEGE STORY) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket VEGE STORY – det ældre EU-ordmærke vége’ – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	22
2023/C 338/29	Sag T-663/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (RADIO MOOD In-store Radio, made easy) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket RADIO MOOD In-store Radio, made easy – det ældre EU-figurmærke MOOD:MIX – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	22

2023/C 338/30	Sag T-664/22: Rettens dom af 26. juli 2023 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (VIDEO MOOD Digital Signage, made easy) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket VIDEO MOOD Digital Signage, made easy – det ældre EU-figurmærke MOOD:MIX – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	23
2023/C 338/31	Sag T-222/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2023 — Arysta Lifescience mod EFSA (Særlige rettergangsformer – aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende proceduren for fornyelse af godkendelsen af et aktivstof – dokumenter, der hidrører fra en tredjemand – afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« – forordning (EF) nr. 1367/2006 – fumus boni juris – uopsættelighed – interesseafvejning)	24
2023/C 338/32	Sag T-226/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. juli 2023 — Neuraxpharm Pharmaceuticals mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – begæring om nedlæggelse af forbud – ingen uopsættelighed)	24
2023/C 338/33	Sag T-227/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. juli 2023 — Mylan Ireland mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – begæring om nedlæggelse af forbud – ingen uopsættelighed)	25
2023/C 338/34	Sag T-228/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. juli 2023 — Zakłady Farmaceutyczne Polpharma mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – begæring om nedlæggelse af forbud – ingen uopsættelighed)	26
2023/C 338/35	Sag T-256/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Mylan Ireland mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)	26
2023/C 338/36	Sag T-257/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Neuraxpharm Pharmaceuticals mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)	27
2023/C 338/37	Sag T-258/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Zakłady Farmaceutyczne Polpharma mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)	28
2023/C 338/38	Sag T-278/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Zentiva og Zentiva Pharma mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)	29
2023/C 338/39	Sag T-286/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juli 2023 — OT mod Rådet (Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed – indefrysning af midler – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	29
2023/C 338/40	Sag T-350/23: Sag anlagt den 26. juni 2023 — Kargins mod Kommissionen	30
2023/C 338/41	Sag T-389/23: Sag anlagt den 7. juli 2023 — Raiffeisen Bank International mod Afviklingsinstansen	31
2023/C 338/42	Sag T-462/23: Sag anlagt den 7. august 2023 — ePlus mod EUIPO — Telefónica Germany (E-Plus)	32
2023/C 338/43	Sag T-463/23: Sag anlagt den 7. august 2023 — ePlus mod EUIPO — Telefónica Germany (E-Plus)	33

2023/C 338/44	Sag T-477/23: Sag anlagt den 31. juli 2023 — DZ Bank mod Afviklingsinstansen	34
2023/C 338/45	Sag T-480/23: Sag anlagt den 9. august 2023 — Plahotniuc mod Rådet	35
2023/C 338/46	Sag T-481/23: Sag anlagt den 8. august 2023 — Banco Credibom mod Afviklingsinstansen	36
2023/C 338/47	Sag T-483/23: Sag anlagt den 28. juli 2023 — Deutsche Kreditbank mod Afviklingsinstansen	36
2023/C 338/48	Sag T-484/23: Sag anlagt den 28. juli 2023 — DZ Bank mod Afviklingsinstansen	38
2023/C 338/49	Sag T-485/23: Sag anlagt den 28. juli 2023 — Deutsche Bank mod Afviklingsinstansen	38
2023/C 338/50	Sag T-486/23: Sag anlagt den 31. juli 2023 — Bayerische Landesbank mod Afviklingsinstansen	39
2023/C 338/51	Sag T-487/23: Sag anlagt den 31. juli 2023 — Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mod Afviklingsinstansen	40
2023/C 338/52	Sag T-488/22: Sag anlagt den 31. juli 2023 — BHW Bausparkasse mod Afviklingsinstansen	40
2023/C 338/53	Sag T-497/23: Sag anlagt den 12. august 2023 — Fidia farmaceutici mod EUIPO — Vorwärts Pharma (HYALERA)	41
2023/C 338/54	Sag T-499/23: Sag anlagt den 14. august 2023 — Enterprise Holdings mod EUIPO — Qommute (COMMUTE WITH ENTERPRISE)	42
2023/C 338/55	Sag T-500/23: Sag anlagt den 14. august 2023 — Enterprise Holdings mod EUIPO — Qommute (COMMUTE WITH ENTERPRISE)	43
2023/C 338/56	Sag T-501/23: Sag anlagt den 15. august 2023 — Listan mod EUIPO (Silent Loop)	43
2023/C 338/57	Sag T-502/23: Sag anlagt den 15. august 2023 — HX mod Rådet	44
2023/C 338/58	Sag T-506/23: Sag anlagt den 16. august 2023 — Freistaat Bayern mod EUIPO — BSGE (Neuschwanstein)	45

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 338/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 329 af 18.9.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 321 af 11.9.2023

EUT C 314 af 4.9.2023

EUT C 304 af 28.8.2023

EUT C 296 af 21.8.2023

EUT C 286 af 14.8.2023

EUT C 278 af 7.8.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 7. februar 2023 af Neoperl AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 7. december 2022 i sag T-487/21 — Neoperl AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-64/23 P)

(2023/C 338/02)

Processprog: tysk

Parter*Appellant:* Neoperl AG (ved Rechtsanwältin U. Kaufmann)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 11. juli 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 27. februar 2023 — straffesag mod KB

(Sag C-114/23, Sapira ⁽¹⁾)

(2023/C 338/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Straffesagen mod

KB

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de generelle EU-retlige principper: princippet om retssikkerhed, princippet om, at endelige retsafgørelser ikke kan omgøres, proportionalitetsprincippet og princippet om processuel autonomi fortolkes således, at disse forskrifter er til hinder for enhver national lovgivning, der forhindrer en domstol i — i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom i en straffesag — at undersøge, om dommen, der skal fuldbyrdes, er afsagt af en domstol, der opfylder kravet om at være en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, og hvis det godtgøres, at disse betingelser ikke er blevet opfyldt i overensstemmelse med Domstolens hidtidige praksis, skal de nødvendige konsekvenser drages heraf, dvs. at der skal ses bort fra den dom, der således er afsagt, og fuldbyrdelsen afbrydes?

2. I tilfælde af, at det første spørgsmål skal besvares bekræftende, afhænger gennemførelsen af en sådan undersøgelse således af et initiativ fra den dømte eller en anden autoriseret enheds side, eller er retten, i lyset af de angivne EU-retlige principper, forpligtet til at udføre en sådan undersøgelse ex officio som led i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 27. februar 2023 — straffesag mod RZ

(Sag C-115/23, Jurckow (¹))

(2023/C 338/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Straffesag mod

RZ

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de generelle EU-retlige principper: princippet om retssikkerhed, princippet om, at endelige retsafgørelser ikke kan omgøres, proportionalitetsprincippet og princippet om processuel autonomi fortolkes således, at disse forskrifter er til hinder for enhver national lovgivning, der forhindrer en domstol i — i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom i en straffesag — at undersøge, om dommen, der skal fuldbyrdes, er afsagt af en domstol, der opfylder kravet om at være en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, og hvis det godtgøres, at disse betingelser ikke er blevet opfyldt i overensstemmelse med Domstolens hidtidige praksis, skal de nødvendige konsekvenser drages heraf, dvs. at der skal ses bort fra den dom, der således er afsagt, og fuldbyrdelsen afbrydes?
2. I tilfælde af, at det første spørgsmål skal besvares bekræftende, afhænger gennemførelsen af en sådan undersøgelse således af et initiativ fra den dømte eller en anden autoriseret enheds side, eller er retten, i lyset af de angivne EU-retlige principper, forpligtet til at udføre en sådan undersøgelse ex officio som led i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 6. marts 2023 — straffesag mod AN

(Sag C-132/23, Kosieski (¹))

(2023/C 338/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Straffesag mod

AN

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de generelle EU-retlige principper: princippet om retssikkerhed, princippet om, at endelige retsafgørelser ikke kan omgøres, proportionalitetsprincippet og princippet om processuel autonomi fortolkes således, at disse forskrifter er til hinder for enhver national lovgivning, der forhindrer en domstol i — i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom i en straffesag — at undersøge, om dommen, der skal fuldbyrdes, er afsagt af en domstol, der opfylder kravet om at være en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, og hvis det godtgøres, at disse betingelser ikke er blevet opfyldt i overensstemmelse med Domstolens hidtidige praksis, skal de nødvendige konsekvenser drages heraf, dvs. at der skal ses bort fra den dom, der således er afsagt, og fuldbyrdelsen afbrydes?
- 2) I tilfælde af, at det første spørgsmål skal besvares bekræftende, afhænger gennemførelsen af en sådan undersøgelse således af et initiativ fra den dømte eller en anden autoriseret enheds side, eller er retten, i lyset af de angivne EU-retlige principper, forpligtet til at udføre en sådan undersøgelse ex officio som led i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15. marts 2023 — straffesag mod CG

(Sag C-160/23, Oczka (¹))

(2023/C 338/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Straffesag mod

CG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de generelle EU-retlige principper: princippet om retssikkerhed, princippet om, at endelige retsafgørelser ikke kan omgøres, proportionalitetsprincippet og princippet om processuel autonomi fortolkes således, at disse forskrifter er til hinder for enhver national lovgivning, der forhindrer en domstol i — i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom i en straffesag — at undersøge, om dommen, der skal fuldbyrdes, er afsagt af en domstol, der opfylder kravet om at være en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, og hvis det godtgøres, at disse betingelser ikke er blevet opfyldt i overensstemmelse med Domstolens hidtidige praksis, skal de nødvendige konsekvenser drages heraf, dvs. at der skal ses bort fra den dom, der således er afsagt, og afbryde fuldbyrdelse?
- 2) I tilfælde af, at det første spørgsmål skal besvares bekræftende, afhænger gennemførelsen af en sådan undersøgelse således af et initiativ fra den dømte eller en anden bemyndiget enheds side, eller er retten, i lyset af de angivne EU-retlige principper, forpligtet til at udføre en sådan undersøgelse ex officio som led i en sag om fuldbyrdelse af en endelig dom?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg
(Tyskland) den 20. april 2023 — Det Europæiske Kemikalieagentur mod Hallertauer
Hopfenveredelungsges. m.b.H.**

(Sag C- 256/23, ECHA)

(2023/C 338/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgt: Hallertauer Hopfenveredelungsges. m.b.H.

Procesdeltager:- Regierung von Niederbayern, som det offentlige repræsentant

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, hvorefter en sag kan indbringes for Retten til prøvelse af en afgørelse truffet af agenturet, fortolkes således, at også eksigibiliteten af agenturets afgørelser kan gøres til genstand for et søgsmål?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 299, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at denne bestemmelse ikke kun finder anvendelse på retsakter, som er vedtaget af Rådet, Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank, men også på afgørelser truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur, hvorved der er blevet pålagt en administrationsafgift?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 299, stk. 2, TEUF da fortolkes således, at henvisningen til den borgerlige retsplejes regler i medlemsstaten ikke kun vedrører de processuelle bestemmelser, men også kompetencereglerne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt
(Tyskland) den 8. maj 2023 — Det Europæiske Kemikalieagentur mod B. GmbH**

(Sag C-290/23, ECHA)

(2023/C 338/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgt og appelindstævnt: B. GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 299, stk. 1, første sætningsdel, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at denne bestemmelse udelukkende finder anvendelse på afgørelser, som er truffet af Rådet, Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank, eller gælder bestemmelsen også for afgørelser truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur, hvorved der er opkrævet en administrationsafgift som omhandlet i artikel 13, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 ⁽¹⁾ af 16. april 2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽²⁾ om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)?
2. Såfremt en afgørelse truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur om opkrævning af en sådan administrationsafgift ikke kan tvangsfuldbyrdes:

Skal artikel 13, stk. 4, tredje afsnit, sammenholdt med artikel 11, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 340/2008 da fortolkes således, at et fuldbyrdelsessøgsmaal (»Leistungsklage«), hvorved der nedlægges påstand om betaling af administrationsafgiften, er udelukket?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16.4.2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2008, L 107, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 24. maj 2023 —
DocLX Travel Events GmbH mod Bundesarbeitskammer**

(Sag C-320/23, Bundesarbeitskammer)

(2023/C 338/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Appellant og sagsøgt: DocLX Travel Events GmbH

Indstævnt og sagsøger: Bundesarbeitskammer

Præjudicielle spørgsmål

Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) følgende spørgsmål vedrørende artikel 12 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ af 25. november 2015:

1. Skal vurderingen af, om et opsigelsesgebyr er passende, og dermed af dets størrelse, foretages under hensyn til tidspunktet for rejsearrangørens tilbud, indgåelsen af aftalen om pakkerejsen, den rejsendes opsigelseserklæring, den planlagte afslutning af rejsen eller til et andet tidspunkt?
2. Skal vurderingen af, om et opsigelsesgebyr er passende, og dermed af dets størrelse foretages i henhold til en forretningsmæssigt og økonomisk korrekt beregning eller i henhold til andre kriterier, f.eks. et samlet skøn baseret på en procentdel af rejsens pris?

3. Skal denne bestemmelse fortolkes således, at rejsearrangøren i tilfælde af et urimeligt stort opsigelsesgebyr, der indgår i aftalen om pakkerejsen, bevarer sit krav på betaling af et passende (som omhandlet i svarene på det første og det andet spørgsmål) opsigelsesgebyr, eller skal dette beregnes specifikt i henhold til den faktiske skade, som rejsearrangøren har lidt, eller mister denne dette krav i sin helhed?
4. Kan der ved vurderingen af, om et opsigelsesgebyr er passende, navnlig når det er aftalt som et fast beløb, anvendes national lovgivning, hvis denne i tilfælde af en forventet uforholdsmæssigt omfattende proceduremæssig byrde tillader, at et beløbs størrelse fastsættes efter rettens skøn?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25.11.2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT 2015, L 326, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. maj 2023 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mod Aldi Süd Dienstleistungs-SE & Co. OHG

(Sag C-330/23, Aldi Süd)

(2023/C 338/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Sagsøgt: Aldi Süd Dienstleistungs-SE & Co. OHG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 6a, stk. 1 og 2, i direktiv 98/6/EF (¹) fortolkes således, at en procentsats, der nævnes i en meddelelse om prisnedsættelse, udelukkende må tage udgangspunkt i den tidligere pris som omhandlet i artikel 6a, stk. 2, i direktiv 98/6/EF?
2. Skal artikel 6a, stk. 1 og 2, i direktiv 98/6/EF fortolkes således, at fremhævelser i en reklame, som har til formål at understrege et tilbuds lave pris (såsom f.eks. betegnelse af prisen som »Preis-Highlight (pris-highlight)«, når de anvendes i en meddelelse om prisnedsættelse, skal tage udgangspunkt i den tidligere pris som omhandlet i artikel 6a, stk. 2, i direktiv 98/6/EF?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16.2.1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT 1998, L 80, s. 27), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161 af 27.11.2019 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse (EUT 2019, L 328 s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 6. juni 2023 — HB mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-349/23, Zetschek (¹))

(2023/C 338/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HB

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1. Udgør det direkte forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 17), hvis forbundsdommere som følge af § 48, stk. 2, i Deutsches Richtergesetz (den tyske lov om dommere, herefter »lov om dommere«) ikke må udskyde deres pensionering, selv om dette er tilladt for statstjenestemænd og — f.eks. — dommere i delstaten Baden-Württemberg?
2. Omfatter de elementer, der indgår i den pågældende foranstaltnings almindelige kontekst, i forbindelse med artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF også forhold, der slet ikke nævnes i de lovforberedende arbejder og i hele den parlamentariske lovgivningsproces, men kun under retssagen?
3. Hvorledes skal begreberne »objektiv« og »rimelig« i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF fortolkes, og hvad er deres referencepunkt? Kræver direktivets artikel 6, stk. 1, første afsnit, en dobbelt prøvelse af rimeligheden?
4. Skal artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at denne bestemmelse under hensyntagen til sammenhængen er til hinder for en national lovgivning, som forbyder forbundsdommere at udskyde deres pensionering, mens dette er tilladt for statstjenestemænd og — f.eks. — dommere i Baden-Württemberg?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. juni 2023 —
Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria**

(Sag C-350/23, Agrarmarkt Austria)

(2023/C 338/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria

Procesdeltager: T F

Præjudicielle spørgsmål

1. Udgør for så vidt angår en ansøgning om husdyrstøtte som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 15), i forordning (EU) nr. 640/2014 ⁽¹⁾, der er indgivet for året 2020 med henblik på at opnå koblet støtte, og for hvilken der som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 809/2014 ⁽²⁾ benyttes data i den elektroniske database for kvæg, en anmeldelse, som først er indleveret efter udløbet af fristen på 15 dage, efter at dyrene (kvæget) er drevet på græs i henhold til artikel 2, stk. 2 og 4, i Kommissionens beslutning 2001/672/EF ⁽³⁾ af 20. august 2001, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1760/2000 ⁽⁴⁾, en ukorrekt indførelse i den elektroniske database for kvæg, som i henhold til artikel 30, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 640/2014 ikke er afgørende for kontrollen af, om betingelserne for støtteberettigelse er opfyldt — bortset fra betingelsen i henhold til artikel 53, stk. 4, i forordning (EU) nr. 639/2014 ⁽⁵⁾ — i forbindelse med den pågældende støtteordning eller støtteforanstaltning, således at de pågældende dyr kun betragtes som ikke-fastslåede, hvis en sådan ukorrekt indførelse konstateres ved mindst to kontroller inden for en periode på 24 måneder?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Finder som omhandlet i artikel 15, stk. 1, og artikel 34 i forordning (EU) nr. 640/2014 de administrative sanktioner, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 640/2014, anvendelse i forbindelse med den i det første spørgsmål nævnte ansøgning om koblet støtte, såfremt landbrugeren indgiver en skriftlig anmeldelse til den kompetente myndighed i henhold til artikel 2, stk. 2 og 4 i Kommissionens beslutning 2001/672/EF af 20. august 2001, sammenholdt med artikel 7, stk. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 1760/2000 vedrørende flytning af dyr til en græsningseng, hvor det af anmeldelsen fremgår, at den er forsinket for så vidt angår fristen på 15 dage i henhold til disse bestemmelser, i det omfang den kompetente myndighed ikke på forhånd gør ansøgeren bekendt med, at myndigheden har til hensigt at foretage kontrol på stedet og myndigheden heller ikke allerede har givet ansøgeren meddelelse om manglende overholdelser af støtteansøgningen?

- (¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11.3.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT 2014, L 181, s. 48).
- (²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17.7.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT 2014, L 227, s. 69).
- (³) 2001/672/EF: Kommissionens beslutning af 20.8.2001 om særlige regler for flytning af kreaturer, når de sættes på græs om sommeren i bjergområder (EFT 2001, L 235, s. 23).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17.7.2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT 2000, L 204, s. 1).
- (⁵) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11.3.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitikkes støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT 2014, L 181, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. juni 2023 — Novel Nutriology GmbH mod Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

(Sag C-386/23)

(2023/C 338/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Novel Nutriology GmbH

Sagsøger og revisionsindstævnt: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Præjudicielt spørgsmål

Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af artikel 10, stk. 1 og 3, samt artikel 28, stk. 5 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger (¹) som senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1047/2012 (²) af 8. november 2012 samt 10. og 11. betragtning til Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16. maj 2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (³) samt fjerde og femte betragtning til Kommissionens forordning (EU) nr. 536/2013 (⁴) af 11. juni 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 432/2012:

1. Må der annonceres for stoffer fra planter eller urter (»botaniske stoffer«) med sundhedsanprisninger (jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1924/2006) eller med henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger, som næringsstoffet eller fødevaren har for et godt almenhelbred og velvære (jf. artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006), uden at disse anprisninger er tilladt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til forordningens artikel 13 og 14 (jf. forordningens artikel 10, stk. 1), eller uden at disse henvisninger ledsages af en beslægtet specifik sundhedsanprisning, der er opført på de i forordningens artikel 13 eller 14 fastsatte lister (jf. forordningens artikel 10, stk. 3), når autoritetens vurdering og Kommissionens undersøgelse af opførelsen på EF-listerne i henhold til forordningens artikel 13 og 14 af de vedrørende »botaniske stoffer« anmeldte anprisninger endnu ikke er tilendebragt?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 404, s. 9.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1047/2012 af 8.11.2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 for så vidt angår listen over ernæringsanprisninger (EUT 2012, L 310, s. 36).

⁽³⁾ EUT 2012, L 136, s. 1.

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 536/2013 af 11.6.2013 om ændring af forordning (EU) nr. 432/2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT 2013, L 160, s. 4).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 27. juni 2023 —
Rzecznik Finansowy**

(Sag C-390/23, Rzecznik Finansowy)

(2023/C 338/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rzecznik Finansowy

Sagsøgte: Bank AG S.A, M.S. og A.K.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47, andet afsnit, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en ordning i national ret, hvorefter en ret i sidste instans (Sąd Najwyższy) (øverste domstol), der behandler et ekstraordinært retsmiddel (en ekstraordinær appel) til prøvelse af en endelig afgørelse truffet af en almindelig ret, skal afsige dom i en sammensætning, hvori der deltager en person (en domsmand ved Sąd Najwyższy (øverste domstol)), som:

1. ikke er dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol);
2. er blevet udnævnt til at udføre sine opgaver:
 - a) direkte af den lovgivende magt — ved simpelt flertal,
 - b) på grundlag af generelle og ikke-verificerbare udvælgelseskriterier,
 - c) i en procedure, hvor der ikke er mulighed for domstolsprøvelse af udnævnelsen,
 - d) for en fireårig embedsperiode;
3. og som kan afskediges af den lovgivende magt, hvilket heller ikke er underlagt domstolsprøvelse[?].

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin hallinto-oikeus (Finland) den 6. juli 2023 — Metsä Fibre Oy

(Sag C-414/23, Metsä Fibre)

(2023/C 338/15)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Metsä Fibre Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 70 og 40 i Kommissionens registerforordning⁽¹⁾ om fristerne for tilbageførsel af transaktioner og om transaktioners endelighed og uigenkaldelighed ugyldige henset til ejendomsretten som fastsat i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de øvrige rettigheder, der er sikret ved chartret om grundlæggende rettigheder, for så vidt som de nævnte bestemmelser forhindrer en tilbagelevering af kvoterne til Metsä Fibre Oy i en situation, hvor den for store returnering af kvoter til EU-registret skyldtes anvendelsen af bestemmelser, der blev kendt ugyldige ved Schaefer Kalk-dommen⁽²⁾, og selskabet ikke kan udnytte det positive overholdelsesstatustal på overholdelseskontoen på grund af den nuværende lave mængde emissioner fra anlægget Äänekoski?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, finder bestemmelserne i artikel 70 og 40 i Kommissionens registerforordning da overhovedet anvendelse i en situation, hvor den for store returnering af kvoter til EU-registret skyldtes anvendelsen af bestemmelser, der blev kendt ugyldige ved Schaefer Kalk-dommen, og ikke skyldtes en transaktion, som utilsigtet eller fejlagtigt blev igangsat af en kontohaver eller en national administrator, der handlede på kontohaverens vegne?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og det andet spørgsmål besvares bekræftende, giver EU-retten da mulighed for en anden fremgangsmåde, hvorved Metsä Fibre Oy med hensyn til udnyttelsen af kvoterne kan sættes i den situation, som selskabet ville have stået i, hvis de bestemmelser, der blev kendt ugyldige ved Schaefer Kalk-dommen, ikke havde fandtes, og selskabet af denne grund ikke havde returneret for mange kvoter?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2.5.2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011 (EUT 2013, L 122, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 19.1.2017 (C-460/15, Schaefer Kalk, EU:C:2017:29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 6. juli 2023, Slagelse Almennyttige Boligselskab — Afdeling Schackenborgvænge, XM, ZQ, FZ, DL, WS, JI, PB, VT, YB, TJ og RK mod MV, EH, LI, AQ, LO og Social-, Bolig- og Ældreministeriet

(Sag C-417/23, Slagelse Almennyttige Boligselskab — Afdeling Schackenborgvænge)

(2023/C 338/16)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøgere: Slagelse Almennyttige Boligselskab — Afdeling Schackenborgvænge, XM, ZQ, FZ, DL, WS, JI, PB, VT, YB, TJ og RK

Sagsøgte: MV, EH, LI, AQ, LO og Social-, Bolig- og Ældreministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »etnisk oprindelse«, henholdsvis »bestemt etnisk oprindelse« i artikel 2, stk. 2, litra a og b, i direktiv 2000/43 ⁽¹⁾ fortolkes således, at disse begreber under omstændigheder som de i sagen foreliggende — hvor der efter den danske almenboliglov skal ske en nedbringelse af andelen af almene familieboliger i såkaldte omdannelsesområder, og hvor det er en betingelse for kategoriseringen heraf, at der i et boligområde er mere end 50 % »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande« — omfatter en gruppe af personer, der er afgrænset som »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande«?
- 2) Hvis spørgsmål 1 helt eller delvis besvares bekræftende, skal artikel 2, stk. 2, litra a og b, da fortolkes således, at den i sagen beskrevne ordning udgør direkte eller indirekte forskelsbehandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT 2000, L 180, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bologna (Italien) den 21. juli 2023 — straffesag mod OB**(Sag C-460/23, Kinshasa ⁽¹⁾)**

(2023/C 338/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bologna

Tiltalt i straffesagen

OB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er chartret, og navnlig proportionalitetsprincippet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med retten til personlig frihed og ejendomsretten, som sikres i henholdsvis artikel 6 og 17, med retten til livet og retten til fysisk integritet, som sikres i henholdsvis artikel 2 og 3, med asylretten, som sikres i artikel 18, og med retten til respekt for familieliv, som sikres i artikel 7, til hinder for bestemmelserne i direktiv 2002/90/EF ⁽²⁾ og rammeafgørelse 2002/946/RIA ⁽³⁾ (begge gennemført i den italienske retsorden ved bestemmelserne i den konsoliderede udlændingelovs artikel 12 ⁽⁴⁾), hvad angår den del, hvor de pålægger medlemsstaterne at fastsætte sanktioner af strafferetlig karakter over for enhver, der forsætligt yder hjælp til eller begår handlinger med henblik på at muliggøre indrejse af udlændinge med ulovligt ophold til EU, selv hvis denne adfærd ikke udvises med den hensigt at opnå en fortjeneste, uden at de samtidigt fastsætter, at medlemsstaterne har pligt til at udelukke strafforfølgning for adfærd i form af hjælp til ulovlig indrejse, hvis formålet er at yde udlændingene humanitær bistand?
- 2) Er chartret, og navnlig proportionalitetsprincippet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med retten til personlig frihed og ejendomsretten, som sikres i henholdsvis artikel 6 og 17, med retten til livet og retten til fysisk integritet, som sikres i henholdsvis artikel 2 og 3, med asylretten, som sikres i artikel 18, og med retten til respekt for familieliv, som sikres i artikel 7, til hinder for bestemmelserne om tiltale i den konsoliderede udlændingelovs artikel 12, hvad angår den del, hvor de sanktionerer adfærden udvist af enhver, der begår handlinger med henblik på at muliggøre indrejse af en udlænding til Italien, selv hvis denne adfærd ikke udvises med den hensigt at opnå en fortjeneste, uden at de samtidigt udelukker strafforfølgning for adfærd i form af hjælp til ulovlig indrejse, hvis formålet er at yde udlændingen humanitær bistand?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2002/90/EF af 28.11.2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT 2002, L 328, s. 17).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse af 28.11.2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT 2002, L 328, s. 1).

⁽⁴⁾ Lovdekret nr. 286 af 25.6.1998 (konsoliderede bestemmelser vedrørende indvandring og betingelser, som udlændinge skal opfylde).

Sag anlagt den 8. august 2023 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-505/23)**

(2023/C 338/18)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner annulleres i sin helhed (').
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Tilsidesættelse af artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, idet direktivet i sin helhed er blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag (artikel 192, stk. 1, TEUF).

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, for så vidt som de ikke vedtog det anfægtede direktiv på grundlag af den førnævnte bestemmelse, hvilken kræver enstemmighed i Rådet, selv om dette direktiv i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

- 2) Tilsidesættelse af artikel 192, stk. 2, litra a), TEUF, idet emissionshandelssystemet (ETS), som fastsat i direktiv 2023/959, blev vedtaget på et forkert retsgrundlag (artikel 192, stk. 1, TEUF), selv om dette system omfatter foranstaltninger, der er af hovedsageligt fiskal karakter.

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat artikel 192, stk. 2, litra a), TEUF, for så vidt som de vedtog bestemmelserne i direktivet vedrørende ETS for bygge- og anlægsbranchen samt vejgodstransport på grundlag af artikel 192, stk. 1, TEUF, selv om dette system omfatter foranstaltninger, der er af hovedsageligt fiskal karakter, for så vidt som vedtagelsen af sidstnævnte burde være sket på grundlag af artikel 192, stk. 2, litra a), TEUF, der kræver enstemmighed i Rådet.

- 3) Tilsidesættelse af princippet om energimæssig solidaritet jf. artikel 194, stk. 1, litra b), TEUF, idet genstanden for ændringen af direktiv 2003/87 og dennes rækkevidde blev udvidet, på trods af manglende hensyntagen til medlemsstaternes (herunder Polens) interesser og disse interessers afvejning over for Unionens interesser.

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat artikel 194, stk. 1, litra b), TEUF, for så vidt som de vedtog det anfægtede direktiv, på trods af, at der ikke blev taget hensyn til medlemsstaternes (herunder Polens) interesser og ej heller foretaget en afvejning af disse interesser over for Unionens interesser.

- 4) Tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet jf. artikel 5, stk. 3, TEU, som følge af vedtagelsen af ETS for bygge- og anlægsbranchen samt vejgodstransport, idet der allerede findes et tilsvarende system i Unionen, der gør det muligt for medlemsstaterne at nå de i dette direktiv fastsatte mål på regionalt og lokalt plan i højere grad end, hvad der er sikret ved direktiv 2023/959.

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat subsidiaritetsprincippet, eftersom der allerede findes et retligt system i Unionen, i kraft af hvilket det er muligt at nå de erklærede mål for ETS for bygge- og anlægsbranchen samt vejgodstransport. Siden vedtagelsen af det anfægtede direktiv findes der nu to konkurrerende systemer, idet det aktuelle system gør det muligt på lokalt plan at nå målene med ETS for bygge- og anlægsbranchen samt vejgodstransport i højere grad end Unionens niveau som helhed.

- 5) Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet jf. artikel 5, stk. 4, TEU, sammenholdt med artikel 191, stk. 2, TEU, som følge af fastsættelsen af ETS for bygge- og anlægsbranchen samt vejgodstransport, hvilket ikke er nødvendigt og medfører omkostninger, der ikke står i rimeligt forhold til de mål, der forfølges.

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat proportionalitetsprincippet, for så vidt som det anfægtede direktiv går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå dets mål, og i øvrigt medfører omkostninger, der ikke står i rimeligt forhold til de mål, der forfølges.

- 6) Tilsidesættelse af princippet om ligebehandling (forbud mod forskelsbehandling) som følge af udelukkelsen af muligheden for at gøre at brug af gratistildeling af emissionskvoter med henblik på beregningen af emissioner fra operatører af anlæg, der henhører under andre sektorer inden for rammerne af ETS for bygge- og anlægsbranchen samt vejgodstransport.

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat princippet om ligebehandling, for så vidt som det anfægtede direktiv ved at udelukke retten til gøre at brug af gratistildeling af emissionskvoter med henblik på beregningen af emissioner i såkaldte andre sektorer, har forskelsbehandlet operatørerne af anlæg, der henhører under andre sektorer, i forhold til operatører af anlæg, der henhører under såkaldte ETS-sektorer.

- 7) Tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde jf. artikel 4, stk. 3, TEU, som følge af den manglende hensyntagen under lovgivningsproceduren til de af Polen formulerede forbehold.

Efter Polens opfattelse har de sagsøgte institutioner tilsidesat princippet om loyalt samarbejde, for så vidt som de under lovgivningsproceduren så bort fra de af Polen formulerede forbehold med hensyn til de sociale og retlige konsekvenser af vedtagelsen af direktivet, og idet institutionerne vedtog dette direktiv uden at tage behørigt hensyn til de formulerede forbehold.

(¹) EUT 2023, L 130, s. 134.

Sag anlagt den 8. august 2023 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-512/23)

(2023/C 338/19)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme CO₂ (¹) annulleres i sin helhed.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Polen har til støtte for sin påstand om annullation af den anfægtede forordning 2023/956 gjort en tilsidesættelse af artikel 192, stk. 2, første afsnit, litra a), TEUF, gældende, idet den nævnte forordning med urette er blevet vedtaget på grundlag af artikel 192, stk. 1, TEUF, selv om de i forordningen fastsatte foranstaltninger, der fastlægger en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme (CBAM), er bestemmelser af hovedsageligt fiskal karakter.

Beskatningsregler, og under alle omstændigheder bestemmelser af fiskal karakter, indføres i den anfægtede forordning. Såvel formålet med som karakteren af de bestemmelser, der opretter CO₂-grænsetilpasningsmekanismen, er først og fremmest fiskale. Bestemmelserne i den anfægtede forordning fastsætter en ny offentlig afgift og fastlægger alle betingelserne for opkrævningen heraf. CO₂-grænsetilpasningsmekanismens fiskale funktion har forrang for dens miljømæssige funktion. Til forskel fra Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (ETS) er CO₂-grænsetilpasningsmekanismen derudover ikke en markedsbaseret foranstaltning, og følgelig er de i henhold til Domstolens praksis udviklede betingelser, som er til hinder for at en foranstaltning, der udgør en bestanddel af Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (ETS), anses for at være en fiskal foranstaltning, ikke opfyldt.

(¹) EUT 2023, L 130, s. 52.

Sag anlagt den 10. august 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-519/23)

(2023/C 338/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 TEUF, idet den ikke har genoprettet karrieren for tidligere lektorer med henblik på at sikre dem det vederlag, der skyldes dem, og betaling af de tilsvarende lønefterslæb.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Den Italienske Republik ikke har anvendt artikel 45 TEUF korrekt ved genoprettelsen af karrieren for universitetspersonale, der tidligere har været ansat som »lektorer« af flere italienske statslige universiteter.

Kommissionen har henvist til, at Domstolen allerede har haft lejlighed til at udtale sig om situationen for tidligere lektorer, der på daværende tidspunkt var ansat af seks italienske statslige universiteter. I den dom, der er afsagt i sag C-212/99 (¹), fastslog Domstolen, at ligebehandlingsprincippet, der har fundet udtryk i artikel 45 TEUF, ikke alene indebærer et forbud mod åbenlyse former for forskelsbehandling, begrundet i nationalitet, men også mod alle former for skjult forskelsbehandling, som reelt fører til samme resultat (²), og at den i Italien på daværende tidspunkt gældende retlige ramme gjorde det muligt for seks italienske universiteter at indføre en administrativ og kontraktlig praksis, der bevirkede, at der fandt forskelsbehandling sted, hvilket var til hinder for en genoprettelse af karrieren for tidligere lektorer, der skulle give disse lektorer de samme velerhvervede rettigheder som indenlandske arbejdstagere (inklusive lønforhøjelser, anciennitet og betaling af sociale sikringsbidrag fra datoen for første ansættelse) (³).

I den dom, der blev afsagt i sag C-119/04 (⁴), undersøgte Domstolen de ændringer, der var foretaget af den italienske lovgivning med lovdekret nr. 2 af 14. januar 2004 om hasteforanstaltninger med hensyn til de økonomiske vilkår for sprogmedarbejdere på visse universiteter og vedrørende ligeværdige kvalifikationer (⁵). Domstolen fastslog, at denne retlige ramme, der ikke var ukorrekt, satte de omhandlede universiteter i stand til at foretage en genoprettelse af de tidligere lektoreres karrierer (⁶).

Til trods for det ovenfor nævnte lovdekret og de årlige bevillinger på mere end 8 mio. EUR siden 2017 til de universiteter, som beskæftiger eller har beskæftiget tidligere lektorer (midler, der umiddelbart var betinget af indgåelse af supplerende kontrakter, men som på nuværende tidspunkt er fritaget for dette krav), har et stort antal tidligere lektorer endnu ikke opnået en genoprettelse af deres karriere. Ifølge Kommissionen befinder mange af disse personer sig fortsat i en situation med forskelsbehandling, hvilket er forbudt i henhold til artikel 45 TEUF.

⁽¹⁾ Dom af 26.6.2001, Kommissionen mod Italien, C-212/99, EU:C:2001:357.

⁽²⁾ Dom af 26.6.2001, Kommissionen mod Italien, C-212/99, EU:C:2001:357, præmis 24.

⁽³⁾ Dom af 26.6.2001, Kommissionen mod Italien, C-212/99, EU:C:2001:357, præmis 30 ff.

⁽⁴⁾ Dom af 18.7.2006, Kommissionen mod Italien, C-119/04, EU:C:2006:489.

⁽⁵⁾ GURI nr. 11 af 15.1.2004. Lovdekret nr. 2/2004, som ændret og ophøjet til lov ved lov nr. 36 af 5.3.2004 (GURI nr. 60 af 12.3.2004).

⁽⁶⁾ Dom af 18.7.2006, Kommissionen mod Italien, C-119/04, EU:C:2006:489, præmis 38 og 39.

RET TEN

Rettens dom af 26. juli 2023 — SMA Mineral mod Kommissionen

(Sag T-215/21) ⁽¹⁾

(Miljø – direktiv 2003/87/EF – system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter – anlæg, der anvender et mellemprodukt, som er omfattet af et produktbenchmark – afvisning af dataene for gratistildeling til dette anlæg – åbenbart urigtige skøn)

(2023/C 338/21)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: SMA Mineral AB (Filipstad, Sverige) (ved advokat E. Larsson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Wils, B. De Meester og P. Carlin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af artikel 1, stk. 2, i Kommissionens afgørelse (EU) 2021/355 af 25. februar 2021 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2021, L 68, s. 221).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 26.7.2021.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Luossavaara-Kiirunavaara mod Kommissionen

(Sag T-244/21) ⁽¹⁾

(Miljø – direktiv 2003/87/EF – system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter – anlæg, der fremstiller et produkt, som ikke er omfattet af et produktbenchmark – ingen direkte substituerbarhed mellem produkterne – afvisning af data for gratistildelingen til disse anlæg – begrundelsespligt – åbenbart urigtige skøn – ligebehandling – rettidig omhu – Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser – ulovlighedsindsigelse)

(2023/C 338/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luossavaara-Kiirunavaara AB (Luleå, Sverige) (ved advokaterne A. Bryngelsson, F. Sjövall og A. Johansson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Wils og B. De Meester, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder og R. Shahsavan Eriksson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af artikel 1, stk. 3, i Kommissionens afgørelse (EU) 2021/355 af 25. februar 2021, om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2021, L 68, s. 221).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Luossavaara-Kiirunavaara AB bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 289 af 19.7.2021.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Arctic Paper Grycksbo mod Kommissionen

(Sag T-269/21) (¹)

(Miljø – direktiv 2003/87/EF – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – nationale gennemførelsesforanstaltninger – foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter – afgørelse om at udelukke et anlæg, der udelukkende anvender biomasse – forpligtelse til at udvise omhu – ret til at blive hørt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – ligebehandling – berettiget forventning – ulovlighedsindsigelse – punkt 1 i bilag I til direktiv 2003/87)

(2023/C 338/23)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Arctic Paper Grycksbo AB (Grycksbo, Sverige) (ved advokaterne A. Bryngelsson, A. Johansson og F. Sjövall)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Wils, B. De Meester og P. Carlin, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved C. Ionescu Dima, W. Kuzmienko og P. Biström, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Norberg og J. Himmanen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, Arctic Paper Grycksbo AB, nedlagt påstand om annullation for så vidt angår sagsøgeren af artikel 1, stk. 1, i og bilag I til Kommissionens afgørelse (EU) 2021/355 af 25. februar 2021 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende midlertidig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2021, L 68, s. 221, herefter »den anfægtede afgørelse«).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 26.7.2021.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Schneider mod EUIPO — Frutaria Innovation (frutania)

(Sag T-109/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket frutania – det ældre EU-figurmærke Frutaria – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 338/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Markus Schneider (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne M. Bergermann og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Frutaria Innovation, SL, tidligere Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL (Zaragoza, Spanien) (ved advokaterne J. Learte Álvarez og C. Anadón Giménez)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. december 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1058/2017-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Markus Schneider betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 11.4.2022.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Pshonka mod Rådet

(Sag T-243/22) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelandets myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2023/C 338/25)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Artem Viktorovych Pshonka (Kramatorsk, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Vobořil, R. Pekař og A. Boggio-Tomasaz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/376 af 3. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2022, L 70, s. 7), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/375 af 3. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2022, L 70, s. 1), for så vidt som disse retsakter opretholder sagsøgerens navn på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/376 af 3. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/375 af 3. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Artem Viktorovych Pshonkas navn er blevet opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 27.6.2022.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Pshonka mod Rådet

(Sag T-244/22) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelandets myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2023/C 338/26)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Viktor Pavlovysh Pshonka (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Pekař og A. Boggio-Tomasaz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/376 af 3. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2022, L 70, s. 7), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/375 af 3. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2022, L 70, s. 1), for så vidt som disse retsakter opretholder sagsøgerens navn på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/376 af 3. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/375 af 3. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Viktor Pavlovych Pshonkas navn er blevet opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 27.6.2022.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Yayla Türk mod EUIPO — Marmara Import-Export (Sütat)

(Sag T-315/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Sütat – absolut ugyldighedsgrund – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – retten til at blive hørt]

(2023/C 338/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Yayla Türk Lebensmittelvertrieb GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Marmara Import-Export GmbH (Ratingen, Tyskland) (ved advokat T. Moll)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annulation og omgørelse af afgørelse truffet den 2. marts 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1184/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Yayla Türk Lebensmittelvertrieb GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 18.7.2022.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Topas mod EUIPO — Tarczyński (VEGE STORY)(Sag T-434/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket VEGE STORY – det ældre EU-ordmærke végé’ – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 338/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Topas GmbH (Mössingen, Tyskland) (ved advokaterne S. Hofmann og W. Göpfert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tarczyński S.A. (Trzebnica, Polen) (ved advokat E. Gryc-Zerych)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. maj 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1977/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Topas GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Tarczyński S.A.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 326 af 29.8.2022.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (RADIO MOOD In-store Radio, made easy)(Sag T-663/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket RADIO MOOD In-store Radio, made easy – det ældre EU-figurmærke MOOD:MIX – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 338/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mood Media Netherlands BV (Narde, Nederlandene) (ved advokat A.-M. Pecoraro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tailoradio Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne A. Sobol og S. Bernardini)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. august 2022 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1853/2018-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mood Media Netherlands BV bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som er afholdt af Tailoradio Srl i forbindelse med sagen for Retten.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 9.1.2023.

Rettens dom af 26. juli 2023 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (VIDEO MOOD Digital Signage, made easy)

(Sag T-664/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket VIDEO MOOD Digital Signage, made easy – det ældre EU-figurmærke MOOD:MIX – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 338/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mood Media Netherlands BV (Narde, Nederlandene) (ved advokat A.-M. Pecoraro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tailoradio Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne A. Sobol og S. Bernardini)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. august 2022 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1852/2018-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mood Media Netherlands BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Tailoradio Srl afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 9.1.2023.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2023 — Arysta Lifescience mod EFSA

(Sag T-222/23 R)

(Særlige rettergangsformer – aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende proceduren for fornyelse af godkendelsen af et aktivstof – dokumenter, der hidrører fra en tredjemand – afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« – forordning (EF) nr. 1367/2006 – fumus boni juris – uopsættelighed – interesseafvejning)

(2023/C 338/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arysta Lifescience (Noguères, Frankrig) (ved advokaterne D. Abrahams, Z. Romata, H. Widemann og R. Spangenberg)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken, S. Gabbi og C. Pintado, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne, S. Raes, J. Degrooff og E. Kairis)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF anmodet om udsættelse af gennemførelsen af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (EFSA) afgørelse af 17. februar 2023, hvorved sagsøgeren blev meddelt den fuldstændige udbredelse af listen over hjælpestoffer i formuleringen til repræsentative anvendelser af Captan 80 WG, indgivet i forbindelse med fornyelsen af godkendelsen af aktivstoffet captan.

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (EFSA) afgørelse af 17. februar 2023, hvorved sagsøgeren blev meddelt den fuldstændige udbredelse af listen over hjælpestoffer i formuleringen til repræsentative anvendelser af Captan 80 WG, indgivet i forbindelse med fornyelsen af godkendelsen af aktivstoffet captan, udsættes.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
- 3) Kendelsen af 8. maj 2023, Arysta Lifescience mod EFSA (T-222/23 R), ophæves.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. juli 2023 — Neuraxpharm Pharmaceuticals mod Kommissionen

(Sag T-226/23 R)

(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – begæring om nedlæggelse af forbud – ingen uopsættelighed)

(2023/C 338/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Neuraxpharm Pharmaceuticals, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck, M. Van Nieuwenborgh og C. Dumont)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu og C. Valero, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren indgivet anmodning om, for det første, udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i dennes skrivelse af 17. marts 2023, hvorved Kommissionen kræver, at sagsøgeren overholder den periode, som markedsføringsbeskyttelsen for referencelægemidlet Tecfidera — dimethylfumarat dækker, med hensyn til markedsføringen af lægemidlet Dimethyl fumarate Neuraxpharm — dimethyl fumarat (herefter »DMF Neuraxpharm«), og at sagsøgeren afgiver skriftlige tilsagn i denne henseende, og af enhver anden senere afgørelse eller retsakt, der forlænger eller erstatter den anfægtede retsakt, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og for det andet, et påbud til Kommissionen om at den afstår fra at træffe eventuelle andre foranstaltninger, der måtte svare til en tilbagetrækning af den markedsføringstilladelse, som sagsøgeren er omfattet af, eller et forbud mod markedsføring af DMF Neuraxpharm.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. juli 2023 — Mylan Ireland mod Kommissionen

(Sag T-227/23 R)

(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – begæring om nedlæggelse af forbud – ingen uopsættelighed)

(2023/C 338/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck, M. Van Nieuwenborgh og C. Dumont)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu og C. Valero, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren indgivet anmodning om, for det første, udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i dennes skrivelse af 17. marts 2023, hvorved Kommissionen kræver, at sagsøgeren overholder den periode, som markedsføringsbeskyttelsen for referencelægemidlet Tecfidera — dimethylfumarat dækker, med hensyn til markedsføringen af lægemidlet Dimethyl fumarate Mylan — dimethyl fumarat (herefter »DMF Mylan«), og at sagsøgeren afgiver skriftlige tilsagn i denne henseende, og af enhver anden senere afgørelse eller retsakt, der forlænger eller erstatter den anfægtede retsakt, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og for det andet, et påbud til Kommissionen om at den afstår fra at træffe eventuelle andre foranstaltninger, der måtte svare til en tilbagetrækning af den markedsføringstilladelse, som sagsøgeren er omfattet af, eller et forbud mod markedsføring af DMF Mylan.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. juli 2023 — Zakłady Farmaceutyczne Polpharma mod Kommissionen

(Sag T-228/23 R)

(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – begæring om nedlæggelse af forbud – ingen uopsættelighed)

(2023/C 338/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zakłady Farmaceutyczne Polpharma S.A. (Starogard Gdański, Polen) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck, M. Van Nieuwenborgh og C. Dumont)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu og C. Valero, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren indgivet anmodning om, for det første, udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i dennes skrivelse af 17. marts 2023, hvorved Kommissionen kræver, at sagsøgeren overholder den periode, som markedsføringsbeskyttelsen for referencelægemidlet Tecfidera — dimethylfumarat dækker, med hensyn til markedsføringen af lægemidlet Dimethyl fumarate Polpharma — dimethyl fumarat (herefter »DMF Polpharma«), og at sagsøgeren afgiver skriftlige tilsagn i denne henseende, og af enhver anden senere afgørelse eller retsakt, der forlænger eller erstatter den anfægtede retsakt, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og for det andet, et påbud til Kommissionen om at den afstår fra at træffe eventuelle andre foranstaltninger, der måtte svare til en tilbagetrækning af den markedsføringstilladelse, som sagsøgeren er omfattet af, eller et forbud mod markedsføring af DMF Polpharma.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Mylan Ireland mod Kommissionen

(Sag T-256/23 R)

(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)

(2023/C 338/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck og C. Dumont)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu, L. Haasbeek og M.A. Spina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om, for det første, udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023) 3067 final af 2. maj 2023, om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 601 final af 30. januar 2014, om udstedelse af markedsføringstilladelse til det humanmedicinske lægemiddel Tecfidera — Dimethylfumarat henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1), som ændret, og alle andre efterfølgende afgørelser eller retsakter, der forlænger eller erstatter den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren og, for det andet, et påbud til Europa-Kommissionen om at undlade at træffe andre foranstaltninger, der svarer til at trække den markedsføringstilladelse som sagsøgeren har fået udstedt tilbage, eller forbud mod markedsføring af generiske lægemidler af Dimethylfumarat.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Det er ufornuddent at tage stilling til Biogen Netherlands BVs anmodning om intervention og Mylan Ireland Ltds anmodning om fortrolig behandling.
- 3) Afgørelsen om omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler udsættes.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med Biogen Netherlands' intervention.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Neuraxpharm Pharmaceuticals mod Kommissionen

(Sag T-257/23 R)

(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)

(2023/C 338/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Neuraxpharm Pharmaceuticals, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck og C. Dumont)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu, L. Haasbeek og A. Spina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om, for det første, udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023) 3067 final af 2. maj 2023, om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 601 final af 30. januar 2014, om udstedelse af markedsføringstilladelse til det humanmedicinske lægemiddel Tecfidera — Dimethylfumarat henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1), som ændret, og alle andre efterfølgende afgørelser eller retsakter, der forlænger eller erstatter den anfægtede afgørelse, for så vidt de vedrører sagsøgeren og, for det andet, et påbud til Europa-Kommissionen om at undlade at træffe andre foranstaltninger, der svarer til at trække den markedsføringstilladelse som sagsøgeren har fået udstedt tilbage, eller forbud mod markedsføring af generiske lægemidler af Dimethylfumarat.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Det er uforholdende at tage stilling til Biogen Netherlands BVs anmodning om intervention og Neuraxpharm Pharmaceuticals, SLs anmodning om fortrolig behandling.
- 3) Afgørelsen om omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler udsættes.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med Biogen Netherlands' intervention.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Zakłady Farmaceutyczne Polpharma mod Kommissionen**(Sag T-258/23 R)****(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)****(2023/C 338/37)***Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Zakłady Farmaceutyczne Polpharma S.A. (Starogard Gdański, Polen) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck og C. Dumont)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu, L. Haasbeek og A. Spina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om for det første udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023) 3067 final af 2. maj 2023, om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 601 final af 30. januar 2014, om udstedelse af markedsføringstilladelse til det humanmedicinske lægemiddel Tecfidera — Dimethylfumarat henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1), som ændret, og alle andre efterfølgende afgørelser eller retsakter, der forlænger eller erstatter den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og for det andet et påbud til Europa-Kommissionen om at undlade at træffe andre foranstaltninger, der svarer til at trække den markedsføringstilladelse som sagsøgeren har fået udstedt tilbage, eller forbud mod markedsføring af generiske lægemidler af Dimethylfumarat.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Det er uforholdende at tage stilling til Biogen Netherlands BV og Biogaran SASs anmodning om intervention og Zakłady Farmaceutyczne Polpharma S.A.'s anmodning om fortrolig behandling.
 - 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler udsættes.
 - 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med Biogen Netherlands' og Biogaran intervention.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juli 2023 — Zentiva og Zentiva Pharma mod Kommissionen**(Sag T-278/23 R)****(Særlige rettergangsformer – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse – anmodning om foreløbige forholdsregler – påstand om påbud – ingen uopsættelighed)****(2023/C 338/38)***Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Zentiva k.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) og Zentiva Pharma GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokaterne K. Roox, T. De Meese og J. Stuyck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Mathieu, L. Haasbeek og A. Spina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om for det første udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023) 3067 final af 2. maj 2023, om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 601 final af 30. januar 2014, om udstedelse af markedsføringstilladelse til det humanmedicinske lægemiddel Tecfidera — Dimethylfumarat henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1), som ændret, og alle andre efterfølgende afgørelser eller retsakter, der forlænger eller erstatter den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og for det andet et påbud til Europa-Kommissionen om at undlade at træffe andre foranstaltninger, der svarer til at trække den markedsføringstilladelse som sagsøgeren har fået udstedt tilbage, eller forbud mod markedsføring af generiske lægemidler af Dimethylfumarat.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Det er ufornuddent at tage stilling til Biogen Netherlands BVs anmodning om intervention og Zentiva k.s. og Zentiva Pharma GmbHs anmodning om fortrolig behandling.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler udsættes.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med Biogen Netherlands' intervention.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juli 2023 — OT mod Rådet**(Sag T-286/23 R)****(Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed – indefrysning af midler – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)****(2023/C 338/39)***Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: OT (ved advokaterne J.P. Hordies, C. Sand og P. Blanchetier)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union (ved M.C. Cadilhac, V. Piessevaux og A. Boggio Tomasaz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sin anmodning indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren anmodet om udsættelse af gennemførelsen af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2023/571 af 13. marts 2023 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2023, L 75I, s. 1), og Rådets afgørelse (FUSP) 2023/572 af 13. marts 2023 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2023, L 75I, s. 134), for så vidt som disse retsakter angår sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 26. juni 2023 — Kargins mod Kommissionen

(Sag T-350/23)

(2023/C 338/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rems Kargins (Riga, Letland) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgte er ansvarlig for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af sagsøgtes indblanding i en retssag på nationalt plan.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for dette tab.
- Det fastslås, at det økonomiske tab beløber sig til mindst 15 028 841,93 EUR plus 12 % i årlig rente fra den 23. juni 2016 indtil betalingen af det fulde beløb.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender, herunder en ulovlighedsindsigelse.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen begik en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder.
 - Det gøres gældende, at Kommissionen intervererede i en sag på nationalt plan uden at handle i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 (¹). Artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 blev tilsidesat af følgende årsager: Kommissionen handlede ikke på eget initiativ. I stedet handlede den på anmodning af og efter drøftelser med en af sagens parter og den relevante medlemsstat. Kommissionen var ikke upartisk og fastholdt ikke en objektiv og neutral holdning. Kommissionen handlede ikke med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF eller artikel 108 TEUF. Kommissionen forklarede blot de nationale retter, hvordan et uændret resultat ville have negative konsekvenser for Letland og sandsynligvis ville kunne udløse en negativ handling fra Kommissionen.

- Kommissionen handlede uden et behørigt retsgrundlag på grund af ulovligheden af artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589. Sagsøgeren gør gældende, at artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 er ulovlig, eftersom denne bestemmelse ikke har et tilstrækkeligt retsgrundlag, ikke er i overensstemmelse med artikel 267 TEUF, ikke er i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, andet afsnit, TEUF og savner tilstrækkelige materielle og proceduremæssige garantier. Den er under alle omstændigheder ulovlig, hvis den fortolkes således, at den tillader den type intervention, som fandt sted i denne sag.
 - Kommissionen tilsidesatte i øvrigt sagsøgerens ret i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende at have lidt et tab på 15 028 841,93 EUR plus 12 % i årlig rente fra den 23. juni 2016, som er det beløb, sagsøgeren ville være blevet tildelt i henhold til de nationale retsafgørelser, hvis ikke Kommissionen havde interverneret.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er en årsagssammenhæng mellem Kommissionens uberettigede intervention og det faktum, at de nationale retter grundlæggende ændrede deres tilgang efter Kommissionens intervention, efter at to nationale instanser havde givet sagsøgeren medhold.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (kodifikation) (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 7. juli 2023 — Raiffeisen Bank International mod Afviklingsinstansen

(Sag T-389/23)

(2023/C 338/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Raiffeisen Bank International AG (Wien, Østrig) (ved advokat G. Wilfling)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2023, SRB/ES/2023/23, af 2. maj 2023 annulleres.
- Subsidiært annulleres sagsøgtes afgørelse om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2023, SRB/ES/2023/23, af 2. maj 2023, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, Raiffeisen Bank International AG.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014 (¹)

Det årligt beregnede samlede bidrag af de individuelle bidrag, der skal betales af alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstaters område, må i den indledende periode ikke i noget år overstige 12,5 % af målniveauet. Sagsøgte har derved tilsidesat artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014, idet sagsøgte ved fastsættelsen af det årlige målniveau ikke har taget hensyn til denne absolutte øverste grænse.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014

Sagsøgeren har bestridt, at størrelsen af målniveauet er blevet fastsat korrekt. Selv hvis man skulle lægge sagsøgtets synspunkt til grund og anlægge en dynamisk tilgang, giver forordningens ordlyd ingen mulighed for at knytte beregningen af bidragene for 2023 til værdier for 2024 og dermed til et tidsrum, der ligger uden for den indledende periode.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾ som følge af utilstrækkelig begrundelse af afgørelsen

Kravene til en tilstrækkelig begrundelse af individuelle retsakter i henhold til Domstolens retspraksis⁽³⁾ er ikke opfyldt i den omhandlede afgørelse. Beregningen af de individuelle bidrag sker pro rata i forhold til et instituts passiver eksklusive dækkede indskud for alle de berørte institutter. Afgørelsens begrundelse indeholder ingen detaljerede oplysninger om disse data fra de øvrige institutter.

For så vidt angår sagsøgeren er beregningsdetaljerne i det væsentlige baseret på de oplysninger, som sagsøgeren har indberettet via Den Fælles Afviklingsinstans' formular. Derudover er indeholdt oplysninger om, hvor mange klasser der findes for den enkelte faktor, og i hvilken klasse sagsøgeren er blevet indplaceret. De oplysninger, der endvidere stilles til rådighed i afgørelsens begrundelse, er ikke tilstrækkelige til på en blot nogenlunde nøjagtig måde at fastlægge rigtigheden af beregningen af sagsøgerens bidrag.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 47 og af retssikkerhedsprincippet som følge af, at det ikke er muligt at kontrollere afgørelsen

Sagsøgeren er ikke i stand til på grundlag af de oplysninger, der er stillet til rådighed i afgørelsen og bilagene hertil, at efterprøve rigtigheden af beregningen af sagsøgerens bidrag til Afviklingsfonden. Dette er på ingen måde foreneligt med retsstatslige principper, når henses til, at sagsøgeren ved afgørelsen pålægges at betale et tocifret millionbeløb.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

⁽³⁾ . Dom af 15.7.2021, Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og Den Fælles Afviklingsinstans, C-584/20 P og C-621/20 P, EU:C:2021:601, præmis 122.

Sag anlagt den 7. august 2023 — ePlus mod EUIPO — Telefónica Germany (E-Plus)

(Sag T-462/23)

(2023/C 338/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: ePlus Inc. (Herndon, Virginia, De Forenede Stater) (ved advokat A. Mottet)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket E-Plus — EU-varemærke nr. 17 698 846

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1463/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for ugyldighedsafdelingen og Første Appellkammer ved EUIPO.
- Intervenienten, såfremt en sådan måtte indtræde i sagen, tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Anbringende

- Utilstrækkelig vurdering af reel brug og konsekvenser for bedømmelse af ond tro.
- Fejlagtig fortolkning af beviserne vedrørende det forhold, at brugen er ophørt.
- Ingen hensyntagen til indehaverens ophør med brugen og konsekvens for bedømmelse af ond tro.

Sag anlagt den 7. august 2023 — ePlus mod EUIPO — Telefónica Germany (E-Plus)

(Sag T-463/23)

(2023/C 338/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: ePlus Inc. (Herndon, Virginia, De Forenede Stater) (ved advokat A. Mottet)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket E-Plus — EU-varemærke nr. 17 781 791

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 951/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for ugyldighedsafdelingen og Første Appellkammer ved EUIPO.
- Intervenienten, såfremt en sådan måtte indtræde i sagen, tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Anbringender

- Utilstrækkelig vurdering af reel brug og konsekvenser for bedømmelse af ond tro.
- Fejlagtig fortolkning af beviserne vedrørende det forhold, at brugen er ophørt.
- Ingen hensyntagen til indehaverens ophør med brugen og konsekvens for bedømmelse af ond tro.

Sag anlagt den 31. juli 2023 — DZ Bank mod Afviklingsinstansen

(Sag T-477/23)

(2023/C 338/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Fælles afgørelse om fastlæggelse af minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver af 6. april 2023 (RC/JD/2022/22) annulleres.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at Afviklingsinstansen ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende: Den fælles afgørelse tilsidesætter artikel 81, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3 i forordning nr. 1 ⁽²⁾, idet den ikke er affattet på tysk, som er det sprog, sagsøgeren har valgt.
2. Andet anbringende: Den fælles afgørelse tilsidesætter artikel 12d, stk. 8, i forordning (EU) nr. 806/2014 og artikel 296, stk. 2, TEUF, idet den ikke indeholder en fuldstændig og tilstrækkeligt detaljeret og konkret begrundelse.
3. Tredje anbringende: Den fælles afgørelse tilsidesætter artikel 12d, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 806/2014, sammenholdt med forordningens artikel 27, stk. 7, litra a), idet den fastlægger minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver under hensyntagen til passiver i form af videreledte støttelån.
4. Fjerde anbringende: Den fælles afgørelse tilsidesætter artikel 12c, stk. 4, i forordning (EU) nr. 806/2014, idet den fastlægger minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver under hensyntagen til passiver i form af videreledte støttelån samt bestemmer, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, for så vidt som de er for høje på grund af den fejlagtige hensyntagen til videreledte støttelån, skal opfyldes gennem efterstillede instrumenter.

5. Femte anbringende: Subsidiært strider artikel 12d, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 806/2014, sammenholdt med dens artikel 27, stk. 7, litra a), og artikel 12c, fjerde afsnit, mod trindhøjere retsregler (artikel 16, 17, 20 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾), for så vidt som de måtte tillade en hensyntagen til passiver i form af videreledte støttelån i de samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, ved fastlæggelsen af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, den danske specialudgave: serie I bind 1952-1958, s. 59).

⁽³⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

Sag anlagt den 9. august 2023 — Plahotniuc mod Rådet

(Sag T-480/23)

(2023/C 338/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vladimir Gheorghe Plahotniuc (Chisinau, Moldova) (ved Barrister-at-Law J. Pobjoy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Rådets afgørelse (FUSP) 2023/1047 af 30. maj 2023 om ændring af afgørelse (FUSP) 2023/891 om restriktive foranstaltninger på baggrund af handlinger, der destabiliserer Republikken Moldova⁽¹⁾, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2023/1045 af 30. maj 2023 om gennemførelse af forordning (EU) 2023/888 om restriktive foranstaltninger på baggrund af handlinger, der destabiliserer Republikken Moldova⁽²⁾, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.

- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn ved at lægge til grund, at der forelå et tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag for at fastslå, at kriterierne for at opføre sagsøgeren på listen i artikel 1 i den anfægtede afgørelse og artikel 2 i den anfægtede forordning var opfyldt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens rettigheder i henhold til artikel 6 TEU, sammenholdt med artikel 2 og 3 TEU, og artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/1047 af 30.5.2023 om ændring af afgørelse (FUSP) 2023/891 om restriktive foranstaltninger på baggrund af handlinger, der destabiliserer Republikken Moldova (EUT 2023, L 140 I, s. 9).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2023/1045 af 30.5.2023 om gennemførelse af forordning (EU) 2023/888 om restriktive foranstaltninger på baggrund af handlinger, der destabiliserer Republikken Moldova (EUT 2023 L 140 I, s. 1).

Sag anlagt den 8. august 2023 — Banco Credibom mod Afviklingsinstansen**(Sag T-481/23)**

(2023/C 338/46)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Banco Credibom, SA (Porto Salvo, Portugal) (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)*Sagsøgt:* Den Fælles Afviklingsinstans**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 2. maj 2023, dokument nr. SRB/ES/2023/23, herunder bilag I, II og III hertil, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerens ex ante-bidrag.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Afviklingsinstansen har tilsidesat artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ ved ikke at anvende den bindende grænse på 12,5 % for målniveauet ved fastsættelsen af det årlige målniveau.
2. Det andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽²⁾ er i strid med de delegerede beføjelser, som Kommissionen er tillagt ved artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾, princippet om ligebehandling og princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, samt proportionalitetsprincippet, idet den ikke gør det muligt for Afviklingsinstansen at se bort fra sagsøgerens yderligere passiver, der stammer fra en securitisationstransaktion, der blev gennemført i 2021.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 28. juli 2023 — Deutsche Kreditbank mod Afviklingsinstansen**(Sag T-483/23)**

(2023/C 338/47)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Deutsche Kreditbank AG (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)*Sagsøgt:* Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 2. maj 2023 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende: Afgørelsen tilsidesætter artikel 81, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3 i Rådets forordning nr. 1⁽²⁾, idet den ikke er affattet på tysk, som er det sprog, sagsøgeren har valgt.
2. Andet anbringende: Afgørelsen tilsidesætter begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽³⁾ og den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1, idet der foreligger begrundelsesmangler, og idet en domstolsprøvelse af afgørelsen er praktisk umulig.
3. Tredje anbringende: Afgørelsen tilsidesætter artikel 69 og 70 i forordning (EU) nr. 806/2014 og chartrets artikel 16, 17, 41 og 53, idet Afviklingsinstansen har fastsat det årlige målniveau fejlagtigt. Subsidiært strider artikel 69 og 70 i forordning (EU) nr. 806/2014 mod trindhøjere retsregler.
4. Fjerde anbringende: Artikel 6 i og trin 2 i bilag I til delegeret forordning (EU) 2015/63⁽⁴⁾ strider mod trindhøjere retsregler, eftersom de ikke tager hensyn til principperne i den praksis, der følger af Meroni⁽⁵⁾, eftersom Kommissionen har overskredet de beføjelser, som den er tillagt, og eftersom de strider mod princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, proportionalitetsprincippet og princippet om en fuldstændig hensyntagen til de faktiske omstændigheder.
5. Femte anbringende: Subsidiært tilsidesætter afgørelsen chartrets artikel 16, 20 og 52 samt proportionalitetsprincippet, idet den med hensyn til fastsættelsen af risikofaktorerne i søjle IV er baseret på et åbenbart urigtigt skøn.
6. Sjette anbringende: Afgørelsen tilsidesætter chartrets artikel 16, 20, 41 og 52 samt proportionalitetsprincippet og retten til en god forvaltning, idet risikojusteringen ikke er sket korrekt.
7. Syvende anbringende: Artikel 20, stk. 1, første og andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod trindhøjere retsregler, idet den fastsætter, at en eller flere risikoindikatorer i et ubestemt tidsrum ikke skal finde anvendelse, hvis de oplysninger, der skal bruges hertil, ikke er underlagt et tilsynsmæssigt indberetningskrav.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, den danske specialudgave: serie I bind 1952-1958 s. 59).

⁽³⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽⁵⁾ Dom af 13.6.1958, Meroni mod Den Høje Myndighed, 10/56, EU:C:1958:8.

Sag anlagt den 28. juli 2023 — DZ Bank mod Afviklingsinstansen**(Sag T-484/23)**

(2023/C 338/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2023 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 2. maj 2023 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse ikke har juridisk gyldighed som følge af, at Afviklingsinstansen ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationsøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at den anfægtede afgørelse ikke har juridisk gyldighed.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender, der er identiske med de anbringender, som er gjort gældende i sag T-440/23, Berlin Hyp mod Afviklingsinstansen.

Sag anlagt den 28. juli 2023 — Deutsche Bank mod Afviklingsinstansen**(Sag T-485/23)**

(2023/C 338/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 2. maj 2023 om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2023 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende: Afgørelsen tilsidesætter begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾, og den grundlæggende ret til en effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1, idet der foreligger begrundelsesmangler, og eftersom en domstolsprøvelse af afgørelsen er praktisk umulig.
2. Andet anbringende: Afgørelsen tilsidesætter artikel 69 og 70 i forordning (EU) nr. 806/2014⁽²⁾ samt chartrets artikel 16, 17, 41 og 53, idet sagsøgte har fastsat det årlige målniveau fejlagtigt. Subsidiært strider artikel 69 og 70 i forordning (EU) nr. 806/2014 mod trindhøjere retsregler.
3. Tredje anbringende: Artikel 6 i og trin 2 i bilag I til delegeret forordning (EU) 2015/63⁽³⁾ strider mod trindhøjere retsregler, eftersom de ikke tager hensyn til principperne i den praksis, der følger af Meroni⁽⁴⁾, eftersom Kommissionen har overskredet de beføjelser, som den er tillagt, og eftersom de strider mod princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, proportionalitetsprincippet og princippet om en fuldstændig hensyntagen til de faktiske omstændigheder.
4. Fjerde anbringende: Subsidiært tilsidesætter afgørelsen chartrets artikel 16, 20 og 52 samt proportionalitetsprincippet, idet den med hensyn til fastsættelsen af risikofaktorerne i søjle IV er baseret på et åbenbart urigtigt skøn.
5. Femte anbringende: Afgørelsen tilsidesætter chartrets artikel 16, 20, 41 og 52 samt proportionalitetsprincippet og retten til en god forvaltning, idet risikojusteringen ikke er sket korrekt.
6. Sjette anbringende: Artikel 20, stk. 1, første og andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod trindhøjere retsregler, idet den fastsætter, at en eller flere risikoindikatorer i et ubestemt tidsrum ikke skal finde anvendelse, hvis de oplysninger, der skal bruges hertil, ikke er underlagt et tilsynsmæssigt indberetningskrav.

⁽¹⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Dom af 13.6.1958, Meroni mod Den Høje Myndighed, 10/56, EU:C:1958:8.

Sag anlagt den 31. juli 2023 — Bayerische Landesbank mod Afviklingsinstansen

(Sag T-486/23)

(2023/C 338/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bayerische Landesbank (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2023 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 2. maj 2023 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse ikke har juridisk gyldighed som følge af, at Afviklingsinstansen ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at den anfægtede afgørelse ikke har juridisk gyldighed.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender, der er identiske med de anbringender, som er gjort gældende i sag T-440/23, Berlin Hyp mod Afviklingsinstansen.

Sag anlagt den 31. juli 2023 — Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mod Afviklingsinstansen

(Sag T-487/23)

(2023/C 338/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2023 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 2. maj 2023 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse ikke har juridisk gyldighed som følge af, at Afviklingsinstansen ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at den anfægtede afgørelse ikke har juridisk gyldighed.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender, der er identiske med de anbringender, som er gjort gældende i sag T-440/23, Berlin Hyp mod Afviklingsinstansen.

Sag anlagt den 31. juli 2023 — BHW Bausparkasse mod Afviklingsinstansen

(Sag T-488/22)

(2023/C 338/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BHW Bausparkasse AG (Hameln, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger, M. Weber og D. Schoo)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 2. maj 2023 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annullationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender, der er identiske med de anbringender, som er blevet fremsat inden for rammerne af sag T-483/23, Deutsche Kreditbank mod Afviklingsinstansen.

Sag anlagt den 12. august 2023 — Fidia farmaceutici mod EUIPO — Vorwarts Pharma (HYALERA)**(Sag T-497/23)**

(2023/C 338/53)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokat R. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vorwarts Pharma sp. z o.o. (Białystok, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Vorwarts Pharma sp. z o.o.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket HYALERA — registreringsansøgning nr. 18 195 287

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. maj 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 230/2023-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne; subsidiært, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret skulle indtræde i sagen, tilpligtes EUIPO og intervenienten at betale sagsomkostningerne in solidum.

Anbringender

- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af princippet om nationale og EU-varemærkers sameksistens med hensyn til karakteriseringen af det ældre registrerede varemærke som beskrivende, uden fornødent særpræg og uegnet til at give anledning til forveksling.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af princippet om nationale og EU-varemærkers sameksistens med hensyn til de afgørelser og beviser, der er blevet lagt til grund, og den anvendte argumentationsrække.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 med hensyn til det forhold, at der ikke er risiko for forveksling.

Sag anlagt den 14. august 2023 — Enterprise Holdings mod EUIPO — Qommute (COMMUTE WITH ENTERPRISE)**(Sag T-499/23)**

(2023/C 338/54)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, De Forenede Stater) (ved solicitor M. Forde)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Qommute SARL (Marseille, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Enterprise Holdings, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket COMMUTE WITH ENTERPRISE — registreringsansøgning nr. 17 925 816

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juni 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1015/2022-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært ændres den anfægtede afgørelse således, at indsigelsen hjemvises til indsigelsesafdelingen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i denne sag og i sagen for appelkammeret ved EUIPO. Subsidiært, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes EUIPO og intervenienten solidarisk at betale sagsøgerens omkostninger i denne sag og i sagen for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 14. august 2023 — Enterprise Holdings mod EUIPO — Qommute (COMMUTE WITH ENTERPRISE)**(Sag T-500/23)**

(2023/C 338/55)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, De Forenede Stater) (ved Solicitor M. Forde)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Qommute SARL (Marseille, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Enterprise Holdings, Inc.*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket COMMUTE WITH ENTERPRISE — registreringsansøgning nr. 17 947 155*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. juni 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 989/2022-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse således, at indsigelsen hjemvises til indsigelsesafdelingen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag og sagen for appelkammeret ved EUIPO. Subsidiært, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO måtte intervenere, tilpligtes EUIPO og intervenienten solidarisk at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag og sagen for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. august 2023 — Listan mod EUIPO (Silent Loop)**(Sag T-501/23)**

(2023/C 338/56)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Listan GmbH (Glinde, Tyskland) (ved advokaterne S. Pietzcker og C. Spintig)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket Silent Loop — registreringsansøgning nr. 1 624 519

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. juni 2023 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 187/2023-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. august 2023 — HX mod Rådet

(Sag T-502/23)

(2023/C 338/57)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: HX (ved advokat St. Koev)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen i sin helhed fremmes til realitetsbehandling og der gives medhold i det hele, og samtlige heri fremsatte anbringender tiltrædes.
- Det fastslås, at de anfægtede retsakter delvis kan annulleres.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2023/1035 af 25. maj 2023 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2023/1027 af 25. maj 2023 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale alle sagsomkostninger, gebyrer og andre omkostninger i forbindelse med sagsøgerens forsvaret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om en væsentlig tilsidesættelse af retten til forsvaret og retten til en retfærdig rettergang.
2. Andet anbringende om at Rådet har tilsidesat begrundelsespligten.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet for Den Europæiske Union har anlagt et urigtig skøn.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af ejendomsretten, proportionalitetsprincippet og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af retten til normale levebetingelser.
7. Syvende anbringende om en alvorlig tilsidesættelse af retten til et godt omdømme.

⁽¹⁾ EUT. 2023, L 139, s. 49.

⁽²⁾ EUT. 2023, L 139, s. 1.

Sag anlagt den 16. august 2023 — Freistaat Bayern mod EUIPO — BSGE (Neuschwanstein)

(Sag T-506/23)

(2023/C 338/58)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Freistaat Bayern (ved advokat M. Müller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BSGE Bundesverband Souvenir Geschenke Ehrenpreise eV (Veitsbronn, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BSGE Bundesverband Souvenir Geschenke Ehrenpreise eV

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Neuschwanstein — EU-varemærke nr. 15 687 353

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. maj 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1013/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA